

92

9'90

RODOKAPS

1

KNIHOVNIČKA

REN DHARK

KURT BRAND
HVĚZDNÁ DŽUNGLE GALAXIE

Mladý, ramenatý muž s plavými vlasy se legitimoval u hlavní přechodové komory kosmického torpédoborce T-66. Když ho spatřil službu konající důstojník navlečený do modrobílé uniformy, nedbale mu pokynul.

„Můžete jít klidně dál, Dharku," pronesl přátelsky a zrakem zaletěl směrem ke gigantickému kosmodromu Cent Field, kde se na jeho druhém konci jako obří věž tyčila k safírově modré obloze téměř osm set metrů vysoká kosmická loď sloužící pro přepravu kolonistů. „Také bych se rád zúčastnil támhleté partie naproti," podotkl malomyslně. „GALAXY by byla pro mě to pravé..."

Ren Dhark, jeden z nejmladších důstojníků obří kosmické lodi, která právě držela rekord ohledně svých rozměrů, se na něj ostře zahleděl. „Měl jsem štěstí," řekl a pokrčil rameny. Takovéto téma, mu nebylo příliš vhod. Mohl snad za to, že jeho otec Sam Dhark byl velitelem na největší z osadnických lodí? Při zkouškách byl hodnocen jako jeden z nejlepších a nikdo mu při nich nehrál do ruky, ani Sam Dhark ne - nejzkušenější pozemský kosmický komodor a zároveň ...jeho otec.

„Je Ewin Poull na palubě?" zeptal se Ren Dhark. „Jasně, ve své kabině. Hodlá odletět, šlechtí se."

„Dík." Dharkovy oči vesele zasvítily a ubraly výrazné bradě a lehce zahnutému nosu něco z jejich strohé smělosti.

Vešel do torpédoborce a procházel hlavní palubou, která se táhla téměř po celé osmdesátimetrové délce lodi - od přídi až na zád'.

V zadní třetině torpédoborce se nacházely kabiny důstojníků. Maličký příbytek Ewina Poullse ležel těsně vedle hlavního velitelského stanoviště, situovaného přímo do středu lodi.

Ren Dhark prošel asi polovičku cesty, když za sebou zaslechl volání. Než se stačil otočit, uslyšel, jak se s hlasitým třeskotem uzavřel příklop hlavní přechodové komory, kterým právě před chvílí vešel do nitra lodi. Ve stejném okamžiku začaly houkat sirény, s ohlušivým hřměním naskočily plazmové motory a loď se rozechvěla.

Z reproduktorů se ozývalo: „Poplašný start! Poplašný start!"

Dveře jednotlivých kabin se rozlétly. Na palubu vybíhali důstojníci a spěchali na svá místa. Také Ewin Poull, Dharkův přítel byl mezi nimi.

„Nemám páru, co se vlastně děje!" křikl na Dharka a proběhl kolem něj k velitelskému můstku.

Motory se rozběhly na plný výkon. Plazmové vstřikování vyvolávalo takový hluk, že nebylo slyšet vlasního slova.

Po palubě se rozlilo červené světlo. Chvění T-66 zesílilo. Ren Dhark se rozhlédl kolem sebe. V celé chodbě zůstal jen on sám. T-66 už mohl těžko upustit. Pomalu si to namířil k velitelské sekci. Jako příslušník civilního kosmického loďstva se měl okamžitě ohlásit u velitele torpédoborce.

Pokládal za velkou smůlu, že se musel přimotat rovnou k poplachovému cvičení. Jen jedno ho nutilo k zamyšlení: plazmové motory byly zapnuty v neobvyklém spěchu. Zatížení, které v takovém případě muselo nutně nastat, mohlo za určitých okolností zničit i celý motor.

Z rozhovorů s příslušníky kosmické flotily dobře věděl, že se ve flotile klade velký důraz na to, aby se tak drahá zařízení zbytečně nepřetěžovala.

Když stanul u vchodu do centrály zbraňových systémů, T-66 se zvedl.

Přetížení ho tlačilo do kolen. Ale tvrdý výcvik mu pomohl, aby pokračoval v cestě. Měl sice potíže zvednout ruku a dotknout se dveřního spínače, ale jeho pohyby nebyly o nic pomalejší než obvykle. Dveře sklouzly stranou. Hluk v centrále nebyl o nic slabší než na chodbě.

Ren Dhark nevěřil svým uším, když z reproduktorů zachrčelo: *Obě kosmické lodi se přibližily na tři milióny kilometrů ke dráze planety Pluto. Zatím dosáhly 0,6 rychlosti světla, ale jejich rychlost neustále roste. Neznámé lodi na naše signály neodpovídají!*

Radarová stanice Pluto volá Vrchní velitelství Flotily. Prosím, odpovězte! Ren Dhark stál jako opařený.

Pochopil, že T-66 neodstartoval ke cvičenímu letu.

Ke sluneční soustavě se v těchto minutách blíží nemámě kosmické lodi.

Už po desetiletí počítalo lidstvo při letech mezi hvězdami s takovým setkáním, ale nikde nenašli ani stopu cizí inteligence.

A teď tu cizinci jsou!

Přicházejí s mírovými úmysly? '

Ta otázka bude brzy zodpovězena - jakmile se torpédoborec, rychlý křižník a Pozemské oddíly pokusí navázat kontakt s neznámým letícím objektem.

„K čertu, co tu děláte?" Jeden z důstojníků v centrále si ho všiml a současně s otázkou ho i poznal. „Rychle, Dharku, převezte vysílačku, když už se zúčastňujete našeho výletu. Pendere, vy si vezměte na starost navigaci!"

Muž, který seděl u velké vysílačky, beze slova vstal, prošel přes celou místnost a usadil se u navigačního pultu.

Ren se spustil do křesla před opuštěnou vysílačkou.

Torpédové svazy Té římská pět, sedm, devět a deset přepnout na vlnu Antiona - dvě! Ekka-23,6!
Ukazatel na sedm, rozdělovač na Antionu-dvě! Jasně?"

Za tuhle informaci mu byl Dhark vděčný. Kódy Flotily byly jiné, než jaké se používaly u civilních kosmických lodí. Ale zařízení, před kterým seděl, znal. Několik hmatů na tlačítka a ladící ovladače: dostal se na požadovanou frekvenci. Vrchní velitelství Flotily se opět ozvalo.

Propojit počítač s příjmem. Nařízení pro velitele Té římská pět, sedm, devět a deset. Potvrďte!

Ren Dhark propojil suprasenzoricky řízený počítač s obřím přijímačem torpédoborce. Pak stiskl spínač a desetisekundové volání bylo odesláno na Vrchní velitelství. „Vypadají pěkně nervózně..." křikl jeden důstojník.

My také, proběhlo Renu Dharkovi hlavou. Ani si nevšiml, že si ho velitel torpédoborce několikrát změřil zkoumavým pohledem.

Počítač zahájil činnost. Vyplivl pás fólie, který si velitel okamžitě prohlédl. Současně začal pracovat i korektor kursu. Celý svazek, ke kterému patřil i T-66, změnil ve stejném okamžiku směr, zrychlil a řtil se na plný výkon motorů k místu, kde musel narazit na neznámé lodi, jestliže ovšem obě poletí stále stejnou rychlostí a stejným směrem.

Zde radarová stanice Pluto !Neznámé objekty zrychlily na hodnotu 0,89 světelné rychlosti. Kurs je nezměněn. Svazek A-17 přešel na kurs ...

„Tyhle chromé kachny!" vyjekl jeden z důstojníků v centrále. To tvrdé odsouzení bylo spravedlivé. Mnoho důstojníků Flotily nechápalo, proč na zledovatělém Plutu rozmístili jednotky pomalých torpédoborců, místo aby použili modernější a rychlejší lodě strážní služby.

„Zase jen můžeme poděkovat našim byrokratům z World City!" dal další průchod své nespokojenosti.

Stejně jako u obchodního loďstva, říkal si Dhark. Také u nás se stále nadává na Hlavní úctárnu, když se nám něco nelíbí!

Znovu se ohlásilo Ústřední velení Flotily.

Přepojit na obrazovku! Pozor, budou přenášeny první záběry obou neznámých kosmických lodí!

Objevil se první záběr. Muži na palubě T-66 zatajili dech. Na obrazovce se rýsovala válcovitá kosmická loď, černobílá, s ostrými obrysy a obřím prstencem ve středu trupu. Ozval se spojařův hlas.

„Délka 380 metrů. Nejšířší průměr 70 metrů. Síla prstence 35 metrů o šířce 23 inetn. Pohon neznámý. Zbraně rovněž. Loď dokáže během krátké doby zrychlit z 0,5 na 0,9 rychlosti světla."

Na obrazovce naskočil druhý obrázek. Ukazoval obě lodi ze strany. Byl to mistrovský výkon televizní navigace. Jedinečný prstenec se zdál mnohem zřetelnější. „V tom otoku je asi ukrytý lodní pohon," pokračoval hlas.

„Není pochyb, že cizí rasa ovládá interkontinuální let. Výsledky navigačních přístrojů radarové stanice Pluto jasně dokazují..."

Vysílání bude přerušeno. Vrchní velení Flotily vydalo důležité nařízení." Mluví se na chvíli odmlčel a pak pokračoval stísněně dál:

„Admirál Connils převzal velení Třetího hlavního svazku. Velitelskou vysílačku naladit na rozsah G 58. Pojistku palby přepněte na 44 FG. Po provedení zaslat potvrzení admirálu Connilsovi. Konec."

Pender vyskočil a přistoupil k Dharkovi.

„Tady... tady... a ještě tady. Ted' tohle tlačítko a Connils bude s T-66 spokojen." Bleskově stiskl několik tlačítek a přidržel špičku ukazováčku na nápadném červeném spínači.

Přijímač byl tichý.

Obrazovky už přestaly přenášet další obrázky obou neznámých válcovitých lodí. Ty ostatně neznamenal ani tak hrozbu díky své délce, vždyť na Zemi se už delší dobu vyskytovalo několik set kosmických korábů delších pěti set metrů. Důstojníky spíše zarazilo to, že dokázaly za tak neuvěřitelně krátkou dobu dosáhnout tak velké rychlosti. V tom převyšovaly všechny pozemské lodě.

Ale neznamenal to zároveň, že díky palebné síle svých zbraní byly ve srovnání s pozemskými opravdovými giganty?

V celé sluneční soustavě byl vyhlášen poplach. Obchodní lodě, které křižovaly meziplanetárním prostorem, vyklidily pole. Lodě, které se nacházely poblíž Země, se Vracely zpět nejvyšší rychlostí, nebo byly na cestě do nejbližšího přístavu. Omezené povolení přistání pro Mars a Venuši bylo zrušeno. Všechny vojenské základny obdržely rozkaz poskytnout pomoc každé obchodní lodi, včetně místa na přistání.

Ren Dhark se vzrušením, které se zmocnilo důstojníků torpédoborce, nedal nakazit. Velitel, který si všiml jeho klidného chování, mu položil ruku na rameno. Ren Dhark vzhlédl.

„Dharku, vás se ta senzace nedotkla? Myslím, že váš otec hodlá odstartovat s GALAXY během čtyř dnů směrem k Denebu."

Ren Dhark se sebejistě pousmál.

„**GALAXY** 20. května odstartuje, spolu s padesáti tisíci kolonisty! **0** tom nemám nejmenších pochyb. Nakonec, přece znám svého otce!“

„Ale ne vládu ve World City, Dharku! Proti ní nepořídí nic ani Sam Dhark!“ Plavý mladík energicky potřásl hlavou.

„Otec nedá vládě příležitost, aby mohla start zakázat. Veliteli, proč máte 'takové obavy?'“

„Nevím. Asi mě klamou mé předtuchy. Snad nám ty válcovité lodě nepřinesou žádné nepříjemnosti. Budeme...“

Uprostřed slova ho přerušilo nové hlášení, které zaburácelo z reproduktoru:

Oba neznámé objekty vystoupily z našeho planetárního systému. Nejvyšší stupeň poplachu pro všechny jednoty Flotily!

Ještě než stačili lidé na palubě vzít tuto zprávu na vědomí, vyhlásilo hlavní sensorové zařízení poplach. Automatika přepojila obrazovky. Na černém pozadí vesmíru se objevily dva slabě zářící body, které na obrazovkách stály zdánlivě na jednom místě.

Ale prostorový radar dokazoval, že obě lodě se řítily vstříc bojovému svazu téměř rychlostí světla.

Vzdálenost 13,7 miliónů kilometrů!

Při této rychlosti se v několika minutách musely obě skupiny setkat.

Z vysílačky obdrželi pro korektor kursu nové údaje. T-66 přesně uposlechl zadaných pokynů a přešel na nový kurs. Tak hlasitě jako v těchto minutách motory dosud neburácely. Zvýšený tlak byl málem neúnosný i pro vycvičenou osádku. Reprodukter se znovu ozval:

Vypnout 44-FG!

Dhark porozuměl lapidárnímu oznámení. Dobře si zapamatoval, které spínače Pender předtím zmáčkł, aby zapojil jistič.

Na jeho ovládacím panelu se rozsvítila kontrolka. Automaticky odvyšlál na lod' admirála Connilse potvrzení, že příkaz byl splněn.

Poprvé se ohlásila palebná stanoviště těžkých laserových děl torpédoborce. Musela mít k dispozici vlastní velitelskou síť, protože potvrzovala, že admirál udělil povolení k palbě.

Senzor vzdálenosti se ohlašoval svým neosobním strojovým hlasem.

Tak bezcitně mohl oznamovat vzdálenost, která je dělila od obou neznámých lodí, pouze počítač.

Na velké obrazovce se najednou objevilo mnoho světelných bodů, které z levé strany začaly obkličovat válcovité lodě. Na pravém okraji monitoru se vynořil druhý řetěz svítivých perel.

Napříč obrazovkou náhle vyrostl ohavný šedo zelený paprsek. Na palubě T-66 se varovně rozezněla čidla měřící záření. V černi okolního kosmu zazářilo maličké slunce. Rozsvítilo se v oslnivou běl, zbarvilo se do ruda a roztahovalo se do všech stran. Sonda 17, vyslaná Solem 3, byla sestřelena!

Tato zpráva přišla z admirálské lodi.

Pak udeřily pozemské lodě svými těžkými laserovými zbraněmi. Ve stejné chvíli se na plný výkon rozeběhly i energetické generátory T-66.

Nevzrušeně, jako by vesmírnou bitvu zažíval dnes a denně, sledoval Ren Dhark přes hlavy důstojníků plynoucí události na velké obrazovce. Ale pak sebou trhl, když spatřil, že laserové paprsky vybuchují ještě před oběma válcovitými raketami.

Kaskáda čisté energie se rozstříkla do všech stran. Automatika senzoru vzdálenosti ale dále netečně ječela a dávala na vědomí, že neznámé lodě se nezadržitelně blíží. „Ještě pár sekund a...“ zasténal velitel T-66 a okamžitě zmlkl.

Na obrazovce obě lodě cizinců chyběly! Během mžiku zmizely.

Dvě kosmické lodě opustily prostor a zmizely ze sluneční soustavy! Velitelství svazku na vlajkové lodi Sol-3 dalo vysílačkou na vědomí:

Absolutní rádiový klid na všech frekvencích. Vysílat jen v případech nejvyšší nouze. Vyčkat nových rozkazů!

Osm hodin a deset minut po tomto jedinečném zážitku obdržel i T-66 příkaz, aby odletěl zpět do Cent Fieldu v Oter Basinu. V meziplanetárním prostoru zůstaly jen čtyři svazky torpédoborců jako pohotovost.

Cizinci zmizeli ze sluneční soustavy stejně náhle, jako se před mnoha hodinami objevili vně dráhy Pluta.

Na radarové stanici Pluto panoval neustále nejvyšší stupeň poplachu.

„Znovu přiletí!“ tvrdl jeho šéf už asi po sté, ale jen jednou tiše prohodil: „Co se asi stane, když se znovu objeví!“

V okamžiku, kdy se T-66 nořil do vrchní části atmosféry Země a nastupoval k prvnímu brzdnému manévru, zaujal Pender znovu své místo u vysílačky. Tím zprostil Rena Dharka jeho dočasné povinnosti.

Krátce předtím, než T-66 přistál, doprovodil velitel torpédoborce Rena Dharka až k přechodové komoře.

„Škoda," řekl mu, když se už loučil, „že nejste příslušník Flotily, Dharku. Muže jako vy budeme vždy potřebovat."

„Co jsem udělal tak vynikajícího?" ptal se udiveně Ren, zatímco se mu v hnědých očích radostně zablýsklo.

„Nic jiného..." Velitel zmlkl, ale okamžitě pokračoval. „Vás vyškolili k obsluze vysílačky, Rene'?"

„Jen okrajově. Obsluha spojovací techniky patří u obchodního loďstva mezi speciální výcvik."

„To jsem si myslel. Hm, snad GALAXY opravdu odstartuje včas..." S těmi slovy se velitel otočil a odešel zpět. Ren Dhark za ním hleděl trochu udiveně. Měl podezření, že velitel torpédoborce chtěl říci něco úplně jiného.

To, co velitel nevyslovil, řekl pak na velitelském stanovišti svého T-66:

„Sam Dhark, nejzkušenější kapitán kosmické lodi, bude mít brzo konkurenta. Ten právě odešel - jeho syn, Ren Dhark!"

Přelétl pohledem řadu svých podřízených, ale uvědomil si, že ho nepochopili. Ani se nesnažili, aby si během letu všímali Dharkova jednání. '

„Škoda..." povzdechl si a nechal ostatní v nejistotě, co tím vlastně myslel.

* * *

Dvacet osm miliard lidí, kteří byli vytrženi ze svého klidu, sedělo před obrazovkami a prožívalo první setkání s cizinci.

Všude se šířilo hluboké zděšení, když jedna ze sond vyslaných pozemskými loděmi zanikla v ničivém ohni energetického paprsku, který vyslala raketa cizinců. Od toho okamžiku věřilo jen málo lidí v přátelskou návštěvu vizí rasy ve sluneční soustavě.

Také vláda ve World City upadla tváří tvář nenadálé situaci do rozpaků. Závoj tajemství zabráňoval, aby se důvěřivé obyvatelstvo dozvědělo, jak byla vláda v rozhodujícím okamžiku bezmocná. Jen vrchní velitelství Flotily spolu s osádkami radarových stanic na jednotlivých planetách a měsících sluneční soustavy neztratilo nervy.

Sotva válcovité lodi zmizely, už se hlásili ke slovu jednotliví experti a šířili kolem sebe své naivní názory.

Sam Dhark, čtyřiapadesátiletý kapitán lodě GALAXY, která měla nejpozději do čtyř dnů odstartovat s padesáti tisíci kolonisty na palubě k Denebu, se rozčílil, když si vyposlechl už třetí přednášku na téma náhlého zmizení válcovitých lodí. Bělovlasý muž se teď projevoval jako pravý cholerik.

V šedých očích se mu blýskalo a jestřábí nos trčel dopředu více než kdy jindy, když praštil pěstí do stolu a zařval na celé kolo v důstojnické jídelně GALAXY:

„Zacpěte už těm bláznům konečně hubu! Vypněte ten prokletý přístroj!"

Všichni svého velitele znali a proto se nikdo nepozastavil nad jeho výbuchem. Každý, kdo měl co dělat s kosmickými lety, věděl, že se Sam' Dhark v okamžiku nebezpečí dokonale ovládá a zachovává ledový klid. Už za jeho života vzniklo kolem jeho osoby množství nejrůznějších legend. Vyprávělo se o mnoha bezvýchoďných situacích, z kterých dokázal celou loď i s posádkou dostat zpět do bezpečí.

První důstojník Ralf Larsen otočil hlavu směrem k palubnímu komunikátoru. Jeho šedé oči se rozšířily.

„Počkejte," řekl spěšně do mikrofonu, "velitel sedí vedle mne..."

„Co se děje?" hartusil Sam Dhark, dosud rozčilený z nesmyslů, které musel poslouchat.

„Velitel torpédoborce T-66 by chtěl s vámi mluvit, Dharku." „Co ten chce? Dejte mi ho na obrazovku, Larsene!"

O chvíli později se před ním rozsvítila malá obrazovka. Obličej, který spatřil, znal. Okamžitě se uklidnil „Cože?" ozval se překvapeně a skočil kapitánovi torpédoborce do řeči. „Můj syn..?" _

„Výjimečné nadání...blahopřeji k takové mu synovi... jedinečná schopnost předvídat... jistota reakce..."

„Tak už přestaňte!" vyštěkl Sam Dhark vznětlivě. „Odkud máte ten nesmysl?" „Nesmysl?" Na monitoru bylo zřetelně vidět, jak velitel torpédoborce ztuhl. „Mohl jsem sledovat chování vašeho syna z bezprostřední blízkosti, komandéře. Váš syn se zúčastnil akce na našem T-66. Náhodou..."

Sam Dhark předvedl v té chvíli nádherný příklad ledového sebeovládání. „Takže náhodou. Těší mě, že jste s ním byl spokojen. Ještě něco?" '

„Ne, už ne; ` odpověděl udiveně kapitán. „Asi vás má zpráva příliš nepotěšila..." „Sedím v důstojnické jídelně GALAXY!" sdělil mu Sam Dhark.

Ten druhý okamžitě pochopil. Před svými důstojníky nemohl komandér mluvit o synovi tak, jak by si přál.

„Pak vám a vašemu štábu jen popřeji dobrý let," řekl kapitán T-66 a mrkl na Sama Dharka. .

„Děkuji...` odvětil Dhark a přerušil spojení.

Ralf Larsen se zvědavě podíval na svého představeného. Komandér se rozloučil. „Jestli se bude dít něco zvláštního, najdete mě v mé kabině. Ah - kolik je vlastně na palubě GALAXY kolonistů?"

„Jedenáct tisíc, ale když se ve sluneční soustavě objevily ty válcovité lodě, nikdo další se už nenalodil."

Sam Dhark se zhluboka nadechl. Naklonil se kupředu a tiše se zeptal:

„A to mi říkáte teprve teď? Kdo vydal takový bláznivý příkaz, že na palubu nesmí žádný další vystěhovalec?"

„Rob Joel, vedoucí Intergalaktické vystěhovalecké kanceláře..."

„Chlap, kterého jsme dosadili sem do Cent Field?" V Dharkových očích se nebezpečně zablýsklo. .

„Ano, odvolává se na vládní opatření."

„Po nejbližších pár hodin budu v Hlavním úřadu pro vystěhovalectví! No, ten se něco doví!"

Zvedl se a vyšel rázně ven.

Když se za komandérem zavřely dveře, ani jeden z důstojníků nevydechl ulehčením. Dhark byl v důstojnické jídelně vždy velmi příjemným společníkem a rozhodně své postavení velitele nezneužíval. Jednal stejně srdečně i s nejmladším poručíkem jako s chlapy, kteří s ním prožili mnoho nebezpečných ~ situací.

* * *

Prezident Světového společenství nečekaně navštívil oba státní sekretáře, aby jim sdělil svůj příkaz.

„Jestli odsuneme start GALAXY na neurčito, dostane se celý vystěhovalecký program do velkých potíží...", protestovali.

Prezident zamával odmítavě rukou.

„Nemám v úmyslu se zamotat do takové ošemetné situace. Program sem, program tam, start GALAXY - strašně nadnesené jméno pro nějakou loď - bude přesunut na blíže určenou dobu."

Druhý státní sekretář, který se dosud nevyjádřil, přistoupil těsně ke psacímu stolu. „Možná jste do svého rozhodnutí nezahrnul Sama Dharka - a nejbližší volby, které budou v říjnu..."

„Co má ten kapitán společného s volbami?" přerušil ho rozčileně prezident. „Zatím nic. Ale dostal jsem ze spolehlivých zdrojů jisté informace, že chce vstoupit do politiky, kdyby se měl start rakety s kolonisty odložit. A jak víte, pane prezidente, Sam Dhark je muž, jehož jméno zná dvacet osm miliard lidí..."

„Kapitán obchodního loďstva. Muž, který bude ráno bez práce, když budu chtít!" vyštěkl prezident.

„Nepodceňujte komandéra Dharka, pane prezidente," varoval ho znovu státní sekretář, který předložil většinu námitek.

Prezident, muž s dlouhým úzkým obličejem, vyskočil z křesla. „Kdo ponese odpovědnost, když padesát tisíc kolonistů zahyne na cestě k Denebu díky zásahu neznámých kosmických lodí? Sam Dhark, který už nebude žít, nebo já, prezident Světového společenství a předseda Pandemokratické strany?"

Muž, který stál před jeho psacím stolem, se zlehka usmál. „Nemělo by být tak těžké vyhlásit na veřejnosti, že za let je zcela odpovědný komandér Dhark. Jestliže se obratně zdůrazní jeho zkušenosti z kosmických letů, obrovské odborné znalosti a přitom se rozhlásí, že ho vláda vícekrát varovala, pak nikdo nebude moci vládě vyčítat, když dojde při letu ke katastrofě."

„Hmm...` Prezident se znovu posadil. Nechám si váš návrh projít hlavou. Je váš informátor, který vám předal zprávu o eventuálním Dharkově vstupu do politiky, spolehlivý?"

„Zcela spolehlivý, pane prezidente."

„Pak zítra rozhodnu o startu GALAXY. Ale požaduji, že pro ten případ bude připraveno vše, co jste navrhl. Jestli mám start povolit, musí být veřejnost informována, že jsme uvěřili Dharkovým zkušenostem."

Po jeho odchodu na sebe oba sekretáři mrkli. Jejich pohledy se o prezidentově osobě nevyjadřovaly příliš pochvalně.

* * *

GALAXY, největší pozemská kosmická loď, měřila celých 795 metrů. Největší průměr lodního trupu dosahoval až 108 metrů. Giganta podepíralo více než sto tlustých teleskopických nohou. Dodatečnou podporu pro kolmo stojící trup poskytovalo dvanáct nakladačů, které ze sto devadesáti metrové výše sbíhaly dolů na zem pod úhlem třiceti stupňů.

Spodní třetina lodi byla vyhrazena pro stroje. Uzavřený prstenec nejvýkonnějších plazmových motorů, jaké kdy byly vyrobeny, by se stěží vešel do oválu velkého atletického stadionu. Mnohem méně místa zabíralo pětaticet konvertorů, určených k vyvolání nulového skoku časoprostorem. Jako každá kosmická loď vlastnila i GALAXY dva rozdílné druhy pohonu.

S pomocí toho prvního lodě létaly uvnitř planetárního systému. Nulový skok se spouštěl teprve tehdy, když se loď vymanila ze slunečního magnetického pole. Jen sebevrah by ho spustil v meziplanetárním prostoru. Vědci dosud nedokázali vysvětlit, proč má sluneční magnetické pole ničivé účinky na lodě, které přepínaly při letu ze sluneční soustavy plazmové motory na prostorové konvertory už před oběžnou dráhou Pluta. Pokaždé zbyl po zničené kosmické lodi jen oblak energie, která se rychle rozšiřovala do všech stran, až se ztratila v hlubinách kosmu.

Na GALAXY bylo vše gigantické, nebo přinejmenším jedinečné. Energetické generátory byly tak výkonné, že by hravě dokázaly zásobovat elektrickým proudem tři _ taková města jako World City.

Řídící centrály naopak udivovaly svou jednoduchostí a spolehlivostí. Inženýři a technici zde předvedli své mistrovství.

Ve výšce 270 metrů se nacházela první obytná paluba, jakých zde bylo sto pět. Byly zařízeny vším potřebným, aby zabezpečily padesáti tisícům lidských jedinců na dlouhé cestě vcelku pohodlný život. Vybavení kabin bylo účelové. Tři lodní nemocnice se mohly směle měřit s nejmodernějšími pozemskými klinikami. Nejlepší lékaři spolu se starostlivě vybraným personálem by dokázali zlikvidovat i jakoukoliv pandemii. ,

V obřím nákladovém prostoru bylo uskladněno technické vybavení kolonistů počínaje jednoduchými ručními nástroji až po výkonné stroje. Podle plánu měli mít všichni kolonisté po několika týdnech po přistání na planetě Dorado v systému Denebu svou vlastní střechu nad hlavou a mohli zároveň hrdě hledět na nově město, které doslova vydupají ze země.

V silně zaoblené špičce GALAXY se nacházel velitelský sektor a obytné prostory členů posádky. .

Rychlovýtahy umožňovaly navštěvovat jednotlivé paluby. Dva z rychlovýtahů byly vyhrazeny jen pro potřebu posádky a spojovaly strojovny s velitelským centrem.

Na palubě GALAXY už dlelo ve svých ubikacích téměř jedenáct tisíc vystěhovalců, když se ve Sluneční soustavě vynořily dvě neznámé lodě. Větší část přijala tuto zprávu s lhostejností, ale několik tisíc vystěhovalců pojednou spatřovalo v cestě na 270 světelných let vzdálený Deneb neúměrné riziko. Zatímco velení dosud nezaznamenalo, jaký neklid vyvolalo mezi kolonisty objevení cizích lodí, spatřil v tom jeden šestatřicetiletý, čokoládově zbarvený muž, svou životní šanci.

Rocco fascinoval každého člověka svými velkýma tmavýma očima a snadno si dokázal získávat sympatie. V tom byl bezesporu umělec. Byl vybrán, aby urovnával po dobu letu všechny spory a třenice, které by nastaly mezi vysídlenci.

Rocco, vysoký 1,72 metru, nosil své černé vlasy ostříhané nakrátko. Když vstoupil do jedné z cizích ubikací, okamžitě ztlchl veškerý hovor. Přesto stačil zaznamenat několik posledních slov a dokázal si zkombinovat, o čem se mluvilo.

Kývl přátelsky osmičlenné skupince, posadil se bez pozvání a řekl:

„Ze spolehlivých zdrojů jsem se dozvěděl, že žádný další vystěhovalec prozatím nesmí vstoupit na palubu GALAXY.“

Podsaditý muž bouchl pěstí do kolen a zanačoval:

„Proč jsem se, já starý blázen, hlásil k téhle cestě? Sbalím si věci a pojedu domů. Co naše Flotila dokáže, jsme viděli v televizi! Tihle packalové!" Ostatní se přidávali. Rocco seděl tiše v koutě a vše pouze sledoval. Skvěle se vyznal v lidské povaze a rychle dokázal ohodnotit každého člověka. Správně si vyhlédl vhodný okamžik a pak nezaváhal a rychle promluvil.

V letu k Denebu nevidím žádné velké nebezpečí. Proč by měla právě GALAXY potkat ty neznámé lodě? Není ani jisté, jestli loď vůbec v dohledné době odstartuje. Co se mi ale nelíbí... to jsem se také dozvěděl teprve před chvílí... velení lodi nasadilo desetičlennou skupinu špiclů pod vedením Bernda Eylerse, aby vyzvídali mezi vystěhovalci."

Rocco dobře věděl, co řekl. Rovněž věděl, jak na to muži zareagují. Podsaditý muž naslouchal pozorně. Když promluvil, už nenadával.

„Špiclové? Už teď nás budou špiclovat?" Zamnul si bradu a ohlédl se po ostatních. „Asi na palubě zůstanu... Najednou se stal nedůvěřivým. „Odkud máte tyhle zprávy... a kdo vlastně jste?"

„Jména by se měla používat jen velmi vzácně, jestli jsme zajedno v tom, že se nehodláme nechat špiclovat...," řekl Rocco.

„Má pravdu!" dostalo se mu souhlasu od jeho souseda po levici. „Kdo je ten Eylers?"

„Nahlédněte do seznamů mužstva. Bernd Eylers je tam uveden jako tlumočník." Mlčky hleděli jeden na druhého. ,

Jeden z těch, kteří Roccovi příliš nevěřili, se náhle zvedl.

„Nemluvíme tady o věcech, které jsou zatím stále ve vzduchu? Jestli je pravda, že další vystěhovalci na palubu nesmějí, pak nám může být jedno, jestli se mezi námi pohybuje nějaký špeh. Žádný člověk nedokáže s jistotou říci, jestli GALAXY 20. května skutečně odstartuje. Možná nás všechny pošlou domů."

„Souhlasím s vámi; ` řekl Rocco k velkému překvapení ostatních. „Věci jsou ve vzduchu. Ale mohou každému z nás rychle spadnout na hlavu. Jenže když je člověk na určité náhody připravený, jde se mu životem mnohem snáze...”

„Ale co by se mělo stát?" zeptal se muž na odchodu.

„Možná nic," připustil s úsměvem Rocco. „To by nám bylo jen milé."

„Pak nechápu, o čem se tu mluvilo." S těmi slovy odešel. Ještě jeden muž se zvedl a následoval přítelova příkladu.

Nějakou chvíli hleděl Rocco do země. Když opět vzhlédl k ostatním, pronesl: „Předpokládejme, že 20. května odstartujeme. Pak je určitě lepší, když budeme minimálně vědět, co bychom měli udělat v určité situaci. Souhlasíte?"

„Jestli nás budete dále informovat o všem, co nám zatajují...", požadovali ostatní. „Spolehněte se.

Ještě bych vám chtěl říci, že se jmenuji Rocco a jsem určen jako psycholog, který by měl řešit všechny spory mezi vystěhovalci."

Přemohl je svou otevřeností. Byl ale příliš chytrý, aby dal najevo svůj triumf a raději ihned odešel.

* * *

Komandér Sam Dhark se znovu oblékl. Pětice lékařů, kteří ho před chvílí podrobili přísné prohlídce, stála v hloučku a dohadovala se.

Nuže?" zeptal se krátce komandér. Šéflékař vzhlédl a zasmál se.

„Dharku, jste zdravý jako řípa. Nic vám není." „A ta občasná únava?"

„Bezvýznamně. To přejde. Nerozčiloval jste se v poslední době?"

V Dharkových šedých očích, které poskytovaly silný kontrast k jeho bílým vlasům, se zablýsklo. - „Vy se pláte? Před dvěma hodinami jsem málem explodoval. Rob Joel, vedoucí úřadu pro vystěhovalce, se pokoušel všemi svými prostředky zabránit startu GALAXY...."

„Musel jsem vám to říci, je to moje povinnost. Vaše tělo reaguje na silný hněv. Hněv je právě původcem vaší náhlé únavy. častý jev, se kterým se setkáváme od dob, kdy jsme si začali podmaňovat vesmír."

„V pořádku. Pokusím se dbát vašich rad. Ale zítra to bude opravdu těžké, Do World City byli svoláni odborníci, má se tam rozhodnout, jestli moje loď odstartuje podle plánu, nebo jestli se celý osídlovací plán zhroutí."

„Zúčastníte se té konference, komandéře?"

„Ano, samozřejmě! A nechám rozhlásit, že se zapojím do politiky!" V té chvíli vypadal jako nějaký Viking.

Lékaři si ho upřeně měřili.

Prozradil, na co se ho neodvažovali zeptat.

„Sympatizuji s Neodemokratickou stranou; ` potvrzoval dobrovolně.

„Snad vám to vyjde, komandéře. Započítal jste i šok, který na Zemi vyvolalo objevení mimozemských lodí?"

Právě tenhle bod byl v jeho úvahách velkým otazníkem. Všichni lidé věděli, že laserové paprsky nezanechaly na lodích ani stopu. Všechny noviny psaly o nebezpečí invaze z kosmu. Ale největší demoralizující účinek mělo nevysvětlitelné, bleskové zmizení cizích lodí.

Když Sam Dhark vstoupil na velitelský můstek GALAXY, stále se zde probíraly poslední události. Vždycky nenáviděl spekulativní úvahy a proto rychle přerušil probíhající diskusi.

Spočinul pohledem na Danovi Rikerovi, vedle jeho syna nejmladším důstojníkovi GALAXY.

„Rikere," zavolal na něj komandér. „Zřejmě se nudíte. Projedte s Renem Dharkem hlavní řízení. Zprávu očekávám do dvou hodin. Doufám, že s časovým termínem vystačíte!"

Projet hlavní řízení znamenalo provést simulovaný start GALAXY a zkontrolovat přitom na patnáct tisíc funkcí. I když většinu práce vykonávaly počítače, stejně se jednalo o velmi obtížnou práci, která vyžadovala nejvyšší pozornost.

Dan Riker se klidně podíval na svého šéfa.

„Dvě hodiny budou samozřejmě stačit, ale musíte mi přidělit někoho druhého. Ren je zproštěn služby a není na palubě."

„Tak?" Když šlo o služební záležitosti, znal komandér Sam Dhark pouze poručíka Rena Dharka. Stejně dobře by se mohl jmenovat Ren Smith nebo Knox. „Není na palubě? Mladík zřejmě zapomněl na svůj výlet s T-66. Oznamte mi, až se poručík Ren Dhark dostaví zpátky na loď."

„Komandéře, Renova akce na T-66..."

„Nezajímá mě to!" přerušil ho příkře. „Když tu měl být, křížoval s T-66 vesmírem. Ty zameškané hodiny měl nahradit. Nevíte, kde vězí?"

U Sama Dharka jste se mohl dopustit chyby, ale lež odpustit nedokázal. Proto Dan Riker neváhal.

„Ren je u Montyho Bella." , .

„Kdo to je?"

„Astrofyzik Bell je docentem na Kosmické akademii a učil i nás."

„Zavolejte Rena Dharka a řekněte mu, ať se urychleně dostaví zpátky na palubu!" Dan Riker zmizel v komunikační kabině, aby Rena informoval, že má okamžitě myslet na návrat. Komandér přidělil důstojnickému sboru práci a pak odešel do své kabiny, aby se tam seznámil se zpravodajstvím světových deníků o objevení interstelárních objektů ve sluneční soustavě. Zároveň hodlal využít svých dobrých styků u vlády ve World City, aby dostal povolení ke startu. Cizinci se brzy vrátí, říkaly mu předtuchy. Znovu se objeví ve sluneční soustavě a to brzy!

* * *

Ve stejné chvíli se ptal astrofyzik Monty Bell mladého Rena Dharka na totéž. Monty Bell, štíhlý muž, jen o pár let starší, položil svou otázku takovým tónem, že Ren žasl.

„Jak mohu na tuhle otázku odpovědět, Monty?" odpověděl mu protiotázkou. „Nikdo neví, jak tihle tvorové z kosmu uvažují. Víme jen, že v kosmické technologii nás vysoko převyšují."

„Chci slyšet tvůj soukromý názor, Rene." Dhark chvíli zaváhal a pak řekl:

„Vrátí se. Snad ne dnes nebo zítra, nýbrž po třech měsících. Lidstvo musí dostat čas, aby si zvyklo na myšlenku, že v *Mléčné* dráze nežije samo. Pak pro nás nebude další setkání znamenat až tak velký šok."

„Přece nejsi pesimista, Rene? Co řekneš, když ti povím, že brzy bude jedno, kde bude člověk v naší Mléčné dráze žít? Zde nebo v centru, konec se stejně dostaví."

„Proč?" Dhark promluvil velmi důrazně. „Co bude, Monty? Pokračuj!"

„Od určité doby nastaly v Galaxii podstatné změny. Magnetické pole prodělalo takový vývoj, že to nahání strach. Elektrický náboj stoupá den ode dne. Zjistili jsme u mezihvězdných částic nevysvětlitelný a zneklidňující nárůst energie. Snad chápeš, co to pro celou Mléčnou dráhu znamená."

„Teď budeš ještě tvrdit, že vývoj se už pohybuje ve stádiu nebezpečném pro lidstvo?" ptal se vážně Ren Dhark.

„Jestliže to bude pokračovat takovým tempem jako dosud, dostaneme se do nebezpečného stadia za necelých padesát let. Nebezpečí nehrozí pouze lidem, ale i všemu živému ve hvězdné spirále, můj milý! Energie kosmického záření nezadržitelně stoupá a je velice proměnlivá. Proto je obtížné určit, kdy se stane životu nebezpečnou." „Odkdy to vy, astrofyzikové, víte?" vyptával se zneklidněně Ren.

„Asi od doby před pětatřiceti léty, kdy jsme dostali nové přístroje. Tehdy byl tento jev zpozorován poprvé. Ovšem k dnešnímu stavu je v ohromném nepoměru. Běží to jako jaderná reakce. Žádný člověk nedokáže vysvětlit, co se to s naší Galaxií děje. Ten proces má takové měřítko, že až dojde ke katastrofě, bude jedno, v které části Galaxie se bude člověk zdržovat."

„Vycházejí ty změny ze středu Galaxie?" Vědec unaveně potřásl hlavou.

„Bohužel. To by tu hádanku rozřešilo. Pak by se jednalo o turbulentní expanzi. Ne, střed tu nehraje žádnou roli. Poruchy mají svůj původ na druhé straně našeho hvězdného ostrova. Ale i na to jsou rozdílné názory."

V té chvíli se konečně podařilo Danu Rikerovi vystopovat Reiíu s Monty Bellem. „Ano," ohlásil se Ren, „ihned se vrátím na loď." Rozloučil se s astrofyzikem. „...jestliže by měla GALAXY přeci jen odstartovat včas."

* * *

V 0.17 hodin světového času vyhlásila radarová stanice, umístěná na okraji kosmodromu Cent Field, další poplach.

Z radarové stanice Pluto dorazila depeše o přiletu tří cizích lodí.

Sam Dhark byl tou dobou na cestě do World City. Když mu to říkali, jen přikývl a na rtech mu zahrál lehký úšklebek. Nakonec vláda vyhlásila, že odstartuje celá Flotila, aby přinutila mimozemské lodi navázat kontakt s pozemšťany.

Znovu celý svět zatajil dech.

Mnozí lidé nechtěli připustit, že by je během krátké doby navštívila další kosmická návštěva.

Ale pak se roztrhl pytel s hlášeními.

Najednou se to mezi planetami sluneční soustavy hemžilo neznámými loděmi. Bylo do očí bijící skutečností, že mezi vřetenovitými a válcovitými loděmi neexistuje žádná spojitost.

Na radarových stanicích panoval nejvyšší poplachový stupeň.

Na obřích obrazovkách, propojených se zaměřovači, se rýsovaly trajektorie obou rozdílných eskader.

Na Plutu, nejvzdálenější planetě sluneční soustavy, obklopené jen věčnou kosmickou tmou, zjistili hroživou skutečnost- eskadra vřetenovitých lodí ozařovala Zemi. Zprávu zachytili i na GALAXY - jedenáct tisíc lidí, natlačených v poměrně nevelkých prostorách, se zmocnila panika. Ozařování pro ně znamenalo jen jedno útok na Zemi. Mnozí nechápali, že Zemi zasáhl pouze pátrací paprsek lidem neznámé energetické struktury.

Pak ale přišla uklidňující zpráva: obě eskadry se otočily a zaměřily ven ze sluneční soustavy.

Zprávu opakovali znovu po necelé půlhodině. Vřetenovité koráby nabraly kurs ke slunci Achenar, zatímco ani jedna radarová stanice nedokázala určit, kam zmizely lodě válcovitého tvaru. Jako při první návštěvě se během jednoho okamžiku zcela beze stopy rozplynuly v kosmickém prostoru.

Na obytných palubách GALAXY opět zavládl klid a pořádek, ale strach a obavy z cizích bytostí zůstaly.

Jen Rocco vytěžil z nastalé paniky mezi vystěhovalci, co potřeboval -velmi užitečné informace. Byl spokojený. Pozorně si všiml tváří lidí, kteří dokázali svými odbojnými řečmi zvětšit mezi ostatními jejich strach.

„GALAXY se stává bláznivou lodí," poznamenal Ren a ani netušil, jaká prorocká slova vlastně vyřkl.

Došla další zpráva. Poselství prezidenta k obyvatelům Země. Po třetí větě ho už nikdo na můstku neposlouchal. Prezident Světového společenství nebyl mezi Flotilou ani u obchodního loďstva příliš oblíbený.

Ren si všiml, že si ho první důstojník tázavě prohlíží. „Prosím?" zeptal se. „Přestal jsem věřit ve 20. květen jako v termín startu. Víte, jaký má na to názor váš otec?"

„Na konferenci ve World City chce dosáhnout toho, abychom mohli dvacátého odstartovat. Jestli termín posunou, už nikdy neodstartujeme."

Jarros Szardak, druhý důstojník, známý svým nehybným obličejem hráče pokeru, zaslechl Renova poslední slova a narovnal se jako svíce.

„Co to má znamenat; Dharku?"

„Objevení cizích raket je podle mého názoru začátek nového vývoje. Ale tenhle vývoj bude lidstvu vnucen!"

„Vidíte najednou všechno příliš černě!" zvolal Ralf Larsen. „Co říkáte, je nezodpovědné!"

Aniž hnul brvou, strpěl Ren Dhark jeho těžkou výčitku.

Larsene, odkud se tu objevily ty dvě odlišné kosmické eskadry? I když jsme zatím prozkoumali jen úzký okraj naší Galaxie, výsledky ukazovaly, že jako inteligentní bytosti jsme ve vesmíru osamocení. A najednou se naráz vynoří dva cizí druhy přímo v naší domovské soustavě."

„Ano, a dál?" ptal se Szardak popudlivě. Šedovlasý muž, nevelké postavy nosil tmavé brýle a proto se nedala určit barva jeho očí. Že měl nos z plastiku, věděl jen málokdo.

„Za tím vším bude nějaká vetká tíseň, že hned dvě cizí skupiny objevily naši soustavu."

„Hypotézy, Rene!" Tím hodlal Szardak rozhovor ukončit. Ale Ren Dhark měl ještě něco na srdci.

„Když nebudeme počítat s nejhorsím, pak každý z nás ponese zodpovědnost za osud lidstva, až si nás jednoho dne cizinci podmaní."

První důstojník ztratil trpělivost. „To je ale hloupé žvanění!"

V Šedých Dharkových očích se zablesklo. Hlas měl ale klidný, když odpověděl „Musíme odstartovat 20. května, jestliže už nebude stejně pozdě. Alespoň část lidstva musí dostat šanci, i kdyby náš odlet ze Země vypadal jako útěk. Věřím, že se můj otec na to dívá jako já. Larsene, pamatujete se, jak ta eskadra zmizela právě v centru naší soustavy? Vypadalo ta jako časový skok!"

* * *

Musíme se připravit na každou situaci. A za žádných okolností nesmíme pustit otěže z rukou, ať už nám budoucnost přinese cokoliv.

Zastavit osídlovací program by znamenalo, že přestaneme být pány situace. Přišel jsem do World City, abych na zítřejší konferenci, kde se má rozhodnout o startu GALAXY, dosáhl toho, aby gigantický kosmický koráb odstartoval podle plánu.

V nastalé situaci se musí start uskutečnit v jakýchkoliv podmínkách. Protože čím více planet osídlíme, tím víc zesílí i celkový potenciál lidstva.

Sam Dhark netušil, že svou řečí činí několika lidem ve vládě Světového společenství velkou službu.

Jeho řeč slyšeli i obyvatelé Sahary, kterou před dvaceti lety zúrodnili a dnes se stala obilnicí Země. Byla objevena tři velká podzemní jezera, ze kterých čerpala gigantická soustava vodních čerpadel vodu. Co bylo před koncem tisíciletí pouhým snem, stalo se dnes všední skutečností.

V Olanu, téměř ve středu bývalé poušti, sledovali řeč Sama Dharka, obklopeného dobrým tuctem známých reportérů. V pozadí jako působivou kulisu pro televizi osvětlovaly reflektory několik kosmických křižníků.

Najednou se nad městem rozlehlo hromobití. Zvuková vlna otřásla lidmi jdoucími po ulicích, vyděsila ženy i děti, které vykřikly strachem. Ti, kdo stáli venku, zírali pátravě vzhůru na bezmračnou oblohu.

Obloha zůstala prázdná, ale z výšky dorazilo další hromobití.

Několik chodců sebou mělo přenosné videofony. Neměly dosah větší než pět tisíc kilometrů, ale uvnitř této vzdálenosti poskytovaly dobré služby.

Hlásilo se Timbaktu, město s jedenácti milióny obyvatel, a sdělovalo zprávu z pozemské radarové stanice.

Nad Olanem ve výši 123 kilometrů stojí přes 38 vřetenovitých lodí Varovní pro všechny! Torpédoborce jsou už na cestě vstříc mimozemské eskadře. Varování pro Olan! Varování pro všechny obyvatele!

Mnoho lidí zděšeně hledělo na modrou klenbu oblohy. Ale jen málo z nich spatřilo i tmavomodré a sinavě žluté paprsky, které sjely dolů.

Pak Olan přestal existovat.

Město zahynulo v koncentrované energetické palbě. Hmota se proměnila v plyn. Půda začala vřít a zářila stále jasnější červení, v níž se rozplynuly poslední zbytky plastobetonu. Na zemi vznikaly první velké puchýře, které se protrhávaly pod běsněním energetických paprsků.

Ze zuřícího interna unikla jen tříčlenná rodina. Byla už ve vzduchu a mířila k Timbaktu, když Olan nečekaně zasáhlo první hromobití. Krom silné tlakové vlny, která smýkla jejich letounem o dobrých sto metrů kupředu, si ničeho nevšimli, dokud se na Olan nesnesla změť energetických paprsků a nezničila během okamžiku celé městečko.

V řízení letounu muž s pobledlým obličejem stiskl nouzový spínač. Sotva slyšitelným hlasem odříkával svou zprávu.

„Mluvte hlasitěji! Nemiřte kameru na dráhu paprsků. K čertu, tak to udělejte!“ hřměl energický hlas z Timbaktu.

Osmiletá dcerka plakala a tiskla se zoufale k matce., S obtížemi polkl, ale hrouda z krku ne a ne zmizet.

„Slette trochu dolů!“ požadoval ledový hlas. *„Obratťe se na opačný kurs. Musíme vědět, co se tam u vás děje...“*

Ale pilot myslel jen na svou rodinu a na skutečnost, že Olan už neexistuje. Kvapně přidal plyn, až ho zrychlení přitisklo do křesla a trup letounu, namáhaný na mez únosnosti, zanařikal.

Muž nemyslel na to, že by letěl do Timbaktu. Dobře si všiml, že bouře paprsků o šíři několika kilometrů se ještě více roztáhla a pokračovala směrem k jedenáctimiliónovému městu na Nigeru.

Utéci! Zachránit se! To byly jeho jediné myšlenky. Přesto ale nedokázal odtrhnout oči od hrůzné podívané. Jako očarováný hleděl na žhoucí brázdu, která vznikala tam, kde se paprsky dotýkaly zrajících obilných polí.

„Tak přece odpovězte! Podejte zprávu!“ křičel muž. v Timbaktu, který viděl na své obrazovce tvář pilota zkřivenou děsem.

V nejbližším okamžiku byla obrazovka prázdná.

Sam, Dhark ještě mluvil, když dorazila zpráva o přepadení saharské obilnice. Na vteřinu se odmlčel a pak znovu promluvil. Rozhovořil se o přepadení Země třiceti osmi cizími vřetenovitými raketami.

Byl znovu přerušen.

„Pane Dharku,“ sdělil mu šepem reportér, který držel malý videofon. „Shání vás vláda. Máte co nejrychleji odletět na Kapitol. Chcete si to sám poslechnout?“ Odmítl. Vznášedlo ho dopravilo do města. Právě přistával na ploché střeše, když ho zastihlo volání GALAXY.

První důstojník hlásil, že Rob Joel, ředitel hlavního úřadu pro vystěhovalectví, opět zakázal kolonistům vstup na loď.

„Zavolám později. Konec!“ Víc k tomu nemohl Sam Dhark v této chvíli říci. Zatímco komandér sjížděl výtahem dolů do prezidentských místností, přibližoval se na dostřel k mimozemským nájezdníkům sedmičlenný svazek torpédoborců.

Až na řev a burácení plazmových motorů panovalo na palubách válečných lodí neobvyklé ticho. Rakety se hnaly vpřed nejvyšší rychlostí. Za počítačem řízenými zaměřovači seděli ke všemu odhodlaní muži. Maximální zvětšení obrazovek ukazovalo trupy neznámých lodí, které usilovaly o zničení jedenáctimiliónového města.

T-14 vydal příkaz k palbě. Bzukot těžkých měničů přehlušil burácení lodních motorů. Z dělových věží, které neměly už nic společného s konvenčními zbraněmi, vytryskly laserové paprsky a z dálky

necelých sto dvaceti kilometrů udeřily do boků vřetenovitých korábů, které si zatím přibližujících se torpédoborců nevšímalý.

Ani jedné pozemské lodi se nepodařilo vypálit podruhé. Ve stejné chvíli udeřily i nepřátelské rakety a ze sedmi pozemských lodí zbylo jen sedm malých sluncí, které se rozprskly do všech stran v ohromné explozi.

Z radarové stanice Mars a oblasti Pamíru dorazily dvě stejně znějící hlášení.

Sam Dhark je uslyšel v okamžiku, kdy vstoupil do předpokoje prezidentské pracovny. O zničení sedmi pozemských torpédoborců ho informovali v hale.

Druhá mimozemská eskadra letí směrem k Sahaře. Všechny lodě Flotily až na zálohy míří k vřetenovitým raketám. Lasery nemají na nepřátelské lodě žádný účinek. Kontrolní satelity mezi Marsem a Zemí si nedokázaly poradit s takovým množstvím mimozemských lodí. Jejich počítače nebyly na takový provoz připraveny. Proto informace, které předávaly, měly malou hodnotu.

Bez dalšího zdržování uvedli Sama Dharka přímo do prezidentské pracovny. Prezident nevěnoval jeho příchodu pozornost. Komandér to ale chápal. V tomto okamžiku by ho stálo příliš mnoho sil, aby se soustředil na nějaké přivítání. Hlavní řídicí stanoviště radarové služby právě hlásilo:

' „Druhá mimozemská eskadra se skládá celkem z 51 lodí Válcovitý tvar s vypuklinou uprostřed. Eskadra se roztahuje a vytváří vějíř. Výška 140 kilometrů. Vzdálenost od Timbaktu necelých 263 kilometrů. Míří dolů. Na signály neodpovídá. "

Teprve teď si prezident všiml komandérovy přítomnosti.

„I přes tyhle strašlivé události se pořád odvažujete žádat o povolení ke startu, Dharku?" , Generální štáb Flotily se přepojil přímo k prezidentovi.

„Přímý přenos z paluby velitelské lodí."

Najednou si všichni připadali, že sedí na kapitánském můstku kosmické bitevní lodí. Obraz, který na velkém monitoru naskočil, byl opravdu věrný.

Příkazy létaly sem a tam. Všechny byly komandérovi důvěrně známé, pokud se ovšem bezprostředně netýkaly zbraňových systémů.

Drobné svítící body na tmavém pozadí lehce zahnuté obrazovky vytvářely velký vějíř. Špice vějíře ukazovala přímo do míst, kde skupina cizích lodí přesunula ničivou hranici až na čtyřicet kilometrů k Timbaktu. Na vrchním konci obrazu nastal náhle pohyb. Radar ukázal, že se drobné body, které představovaly vražedné lodě cizinců, začaly přesouvat směrem k bojové, vějířovitě roztažené formaci válcovitých raket.

Sam Dhark měl pocit, že se zároveň s pozemskou lodí nachází v bezprostřední blízkosti obou mimozemských svazků. Šedé oči mu svítily studeným leskem. Stál nehnutě a pozorně sledoval situaci na obrazovce.

Ve skutečnosti ale nebyl tak klidný, jak navenek působil. Zmocňoval se ho silný neklid, jaký dosud nikdy nezažil. Zdálo se mu, že ví o příčině.

Rýsovala se na strategické obrazovce: oba svazky - stroje neznámých mimozemských civilizací.

Najednou se ničivá hranice ohrožující Timbaktu rozpadla. Ještě tu a tam zůstaly jednotlivé paprsky, ale i ty nakonec zmizely. Na obrazovce zůstalo jen velké množství drobných bodů.

Obě skupiny se vrhly na sebe. Boj začal ve stočtyřicetkilometrové výšce nad africkým kontinentem.

„Vypněte to!" přikázal prezident. „Všechno!" Pomalu se obrátil k Dharkovi. Ten přišel blíž. „Viděl jste všechno, Dharku?"

„Téměř, pane prezidente!" odpověděl pevným hlasem.

„Pak mohu opakovat svou poslední otázku. Ještě stále žádáte, abych povolil start vaší lodí?"

„Ano, protože to dlužím kolonistům. Budou teď patřit k těm málo šťastlivcům, kteří mohou využít poslední šance."

„Co tím chcete naznačit? Vyjádřete se jasněji!"

„V objevení Země cizími bytostmi vidím obrovské nebezpečí pro celé lidstvo..." „To mi říkáte jen tak do obličeje, Dharku? Nevíte, jakému podezření se tím vystavujete?"

Komandér se zlehka usmál. „Komu udělá dobře, že mě označí za zbabělce, ať si poslouží! Mně takové výčitky nevadí."

„Pokládáte vše, co jste po přistání řekl tisku a televizi, za správné a stojíte si za tím?"

„Plně. Záměrně jsem se ale opominul zmínit o velitelství Flotily. Bezpečnostní štáb souhlasí s mým názorem."

„I vaše strana, Dharku?"

V Dharkových očích se zablýsklo, ale pak se jeho zrak znovu vyjasnil.

„Také," řekl úsečně a věděl, že si touto odpovědí udělá z prezidenta nesmiřitelného protivníka.

Ten se rozhlédl po svých spolupracovnících. Komandér měl dostatek sil, aby klidně vyčkával. Když si ho prezident znovu měřil, Uslyšel ho říkat:

Dám vám svolení ke startu pro GALAXY v termínu, jestliže mi podepíšete dvě prohlášení. Prosím... podejte komandéru Dharkovi obě listiny."

Dhark si přečetl první. Obsahovala ve zhuštěné formě vše, co po svém přiletu na letiště ve World City vyslovil.

Ale na druhém listu stálo, že je připraven rezignovat na nominaci v nadcházejících volbách Světového společenství jako prezidentův protikandidát.

„Pane prezidente, to druhé prohlášení není úplné. Neobsahuje žádný odkaz na skutečnost, že se start GALAXY uskuteční přesně 20. května. Jen když tam tuto pasáž dáte, jsem ochoten podepsat."

Deset minut nato podepsal komandér obě listiny. V jeho přítomnosti byl z Kapitoly vydán pokyn pro urychlené nalodění všech zbylých vystěhovalců, aby se start mohl uskutečnit v plánovaném termínu.

Když Dhark kráčet k rychlovýtahu, kroutil hlavou v údivu nad prezidentem i jeho poradci.

Při zpáteční cestě na kosmodrom ho přepadla únava. Nebránil se a nepřírozeně rychle usnul. Automatika vedla vznášedlo bezpečně k cíli.

Když znovu procitl, myslel si, že spal jen několik minut. Ale pohled na hodinky mu prozradil, že prezidenta opustil před více než čtyřmi hodinami.

„Dobrý bože!" řekl zděšeně. „Co se mohlo za tu dobu ve sluneční soustavě všechno stát?"

* * *

Boj dvou skupin mimozemských invazorů pokračoval. Obě eskadry mezitím překřížily dráhu Venuše a hnaly se stále dál při neustálých záblescích paprskových zbraní.

Třem obchodním lodím z Alfa Centauri, kde se nepříliš početným skupinám lidí podařilo usadit na třech planetách, se podařilo proklouznout k Zemi a bezpečně přistát. V Cent Field panovala hektická činnost. Vystěhovalci se nalodovali ve velkém spěchu. Hlavní vystěhovalceřský úřad se však neustále snažil dělat potíže, aby se start rakety zpozdil.

Ren Dhark se nakonec rozhodl navštívit jeho představitele. Rob Jeol, vedoucí úřadu, byl pořád ve World City. Mladý důstojník, tedy jednal s jeho zástupcem.

Choval se ledově klidně, když říkal:

„Jestli nebudou všechny překážky ze strany vašeho úřadu okamžitě odstraněny, zavolám oddíl Flotily. Ty už tu pořádek udělají. Berte to varování vážně!"

S tím se sebral a odešel.

Tajemník za ním jen zíral a bručel: „Je jako ten starý. Sam Dhark v druhém vydání... jen mladší."

Nalodování už pak šlo bez větších potíží, takže k naplnění hrozby nemuselo dojít. Přesto bylo z psychologického hlediska chybné. Vystěhovalcům se vnucoval pocit, že musí utíkat před neznámými kosmickými koráby. V těchto hodinách byla zasetá setba budoucího neklidu, který se začal jako nebezpečný virus nezdělitelně šířit po celé lodi.

Rocco, muž se sympatickým úsměvem, byl snad téměř všude. Přihlížel, usmíval se, hovořil takřka s každým příchozím. Při své báječné paměti na obličeje málokdy zapomněl jméno či tvář.

Druhý muž, Bernard Eylers, čtyřadvacetiletý mladík, jmenovaný do funkce tlumočníka, nedokázal tak zřetelně jako Rocco rozpoznat, že se mezi pasažéry rozmáhá neklid a nejistota. Za pořádek a bezpečnost na palubě byl odpovědný právě on spolu se svou desetičlennou skupinou. Pro svůj úkol měl všechny předpoklady. Štíhlý, vysoký, vždy působil trochu nesmělým dojmem. Místo levého předloktí měl protézu. Jen málo lidí vědělo, že v ní má zabudovanou plynovou zbraň.

Bernd Eylers měl tuctový obličej, na který každý okamžitě zapomněl.

Ve strojovně GALAXY panoval čilý ruch. Miles Congollon, mladý, sedmadvacetiletý euroasijec, který zde působil jako hlavní inženýr, byl dokonale obeznámen se složitými motory obří rakety. Snadno využíval svých rozsáhlých teoretických znalostí. Mezi posádkou se mluvilo o jeho fenomenální paměti. Často působil na své okolí melancholickým dojmem, který podtrhávaly i jeho mandlové oči takřka bez řas. Vždy byl přesvědčen, že musí zasáhnout sám. Pak dokázal být až extrémně tvrdohlavý.

Kosmodrom Cent Field se stal oázou klidu. To zvláště platilo pro kolonisty na GALAXY. Přestali je informovat o průběhu boje mezi oběma mimozemskými eskadrami. Nařídil to přímo Sam Dhark.

„Nechci odstartovat s lidmi, kteří jsou napůl šílení strachem! Kdo by je pak zkontroloval?" Pak si promluvil s Elisem Keystonem, velitelem radarové služby na Zemi. „Spolehni se, Same!" sliboval Elis. „Až se dostanete ze sluneční soustavy, bude část frekvencí rezervována pro GALAXY."

„Dík," řekl unaveně Dhark a vypnul videofon.

Když komandér opustil velitelský můstek, první důstojník převzal velení. Na chodbě se velitel střetl s hlavní matematickou Anjou Fieldovou, navlečenou jako obvykle ve svetru a kalhotách místo uniformy.

„Fieldová..." zahřměl, ale dál se nedostal, protože mu skočila do řeči. „Veliteli, mám teď volno!"

Odfkl si a nechal ji být. Sotva se dostal do své kabiny, už volal doktora Lassala, aby se k němu hned dostavil.

Doktor dorazil během krátké chvilky a divil se, že musí Dharka prohlédnout. „Hrome," nadával Dhark, „přece jsem neprospal ve vznášedle čtyři hodiny bez nějakého důvodu. Chci vědět, odkud tahle náhlá únava přichází."

Po půl hodině lékař lakonicky prohlásil:

„Jste zdravý jako řípa, veliteli. Ve vašem věku se to už někdy stává..." „Tak? V mém věku? Děkuji! Už se cítím zase dobře."

Pak ale, když opět osaměl, zavrtěl hlavou. „V mém věku..." bručel nespokojeně. „Co si vlastně myslíš? Jako by mělo čtyřiapadesát roků pro člověka něco znamenat!"

* * *

21. května 2051, 0.03 světového času.

Start GALAXY se uskuteční v 0.16 hodin světového času.

Kosmodrom Cent Field byl vyklizen. Na palubě vesmírného giganta se nacházelo padesát tisíc vystěhovalců, kteří s napětím očekávali start. Z velitelského můstku neustále přicházela hlášení, informující pasažéry o posledních předstartovních přípravách.

Plazmové motory naskočily. Hřměly a burácely celou loď, vstřikováním ale zatím běželo naprázdno. Měníče bzučely, motory hřměly, zapínaly se jednotlivé konvertory a aktivizovaly se milióny čidel a spínačů. Počítače přebíraly většinu práce a připravovaly lodní motory ke startu.

Na můstku panoval klid a pořádek. Všechna místa byla obsazena. Místností létaly povely. Odpovědi byly úsečné a přesné.

Noc byla plná hvězd a mezi nimi svítilo i slunce Denebu. Představovalo vzdálený cíl pro lidské bytosti, které měly během několika minut opustit svou rodnou planetu, kterou už asi nikdy neuvidí. Měli se stát prvními z několika miliard lidí, kteří dostali za úkol získat pro lidstvo v nekrvavém zápase další obyvatelné planety.

Hlavní počítač pracoval bezhlučně. Přesně v 0.16 hodin odstartuje a vyvede GALAXY ven ze sluneční soustavy. Vedle Sama Dharka seděl Ralf Larsen. Oba překontrolovali lodní přístroje. Vzadu za nimi stál jeden z lodních důstojníků a informoval pomocí lodního komunikátoru kolonisty.

Odpčet běžel už přes čtyři minuty.

Miles Congollon, lodní inženýr, ohlásil, že plazmové motory jsou připraveny. Před minutou volalo World City. První prezidentův tajemník popřál GALAXY šťastnou cestu. Sam Dhark to přijal s lehkým úsměskem.

Čas minus 30!

Počítače ve strojně zapojily plazmové motory na plný výkon. Před komandérem Dharkem a prvním důstojníkem neustále svítily zelené kontrolky.

Na konci kosmického přístavu stály tisíce lidí a prožívaly chvíle startu gigantické rakety, která měla odvézt kolonisty na 270 světelných let vzdálenou planetu Dorado v systému Denebu. Spolu s nimi sledovaly odlet GALAXY i miliardy lidí na televizních obrazovkách.

Přihlíželi, jak žhoucí proud částic naráží do plastobetonu a rozstříkuje se do všech stran. Zdálo se, že loď mezi teleskopickými podpěrami a vykladači začala hořet. Záře tryskajících plynů byla stále jasnější, čím, více se ručička chronometru blížila času startu.

Čas minus 5!

Ze strojně dorazilo poslední hlášení.

Sam Dhark a Ralf Larsen na sebe vrhli krátký pohled. Pak Ren Dhark stlačil některá tlačítka na ovladači hlavního počítače. Velká obrazovka oscilografu ožila a ukazovala stoupající amplitudu. Dan Riker kontroloval zařízení velkého radaru. Když k němu přistoupil Janos Szardak, druhý důstojník, ani se neohlédl.

Start! ; . .

Burácení motorů přesáhlo všechny představy. Zářivý prstenec bledě žhoucího proudu částic vytvářel působivý obraz, jako by GALAXY stála na ohnivém sloupu. Loď se pohnula.

Obří vesmírný koráb zamířil k obloze. '

Ozvalo se ostré vytí, jako by se začala otáčet nějaká turbína. Muži na velitelském můstku ten zvuk znali. Znamenal pro ně uklidnění. Stabilizátory naskočily, aby odstranily nežádoucí kolísání lodi.

„Tah v normě! Výkon motorů v normě!“ zahřměl reproduktor, který přenášel na řídicí pult ze strojovny slova prvního lodního inženýra.

Snímač vzdálenosti se rozhýbal.

Celkem jedenáct sekund potřebovala **GALAXY**, aby dosáhla desetimetrové výšky. **GALAXY** zrychlovala.

Stanoviště radiostanice přepojilo na **velitelský můstek**, Zazněl neměnný pronikavý tón sledovacího zařízení. Amplituda oscilografu se nepohnula. Na jedné z obrazovek se objevila světlá majáku **Cent Field**.

Sam Dhark měl oči jen pro přístroje na řídicím **pultu**. Jeho klid působil na všechny kolem.

Rezonance trupu byly stále hlasitější a konkurovaly i strašidelnému hluku lodních motorů. To bylo znamení, **že** naskočil druhý stupeň pohonných systémů.

Na obytných palubách se rozezněly sirény. **Tříkrát** krátce, jednou dlouze a zase **tříkrát** krátce.

Každý znal význam tohoto signálu.

Teď přijde první tlakový náraz. Maximálně čtyři **g** mohly zaútočit na tělesnou konstituci pasažérů. Ostatně **každý** z nich Zažil na vlastní kůži účinky takového přetížení, ještě než mu byl předložen návrh **k** vystěhování. Jen když ho člověk přečkal bez nějakých škod na zdraví, mohl počítat, **že bude** patřit mezi první kolonisty na Doradu.

Snímač vzdálenosti se ve výšce jednoho tisíce metrů automaticky přepnul z metrového na kilometrový rozsah. Náhle se zdálo, **že GALAXY** nasadila k obřímu skoku. Počítače ve strojovně zapojily motory na třetí stupeň. Přetížení o hodnotě 3,68 g se opřelo do těl všech lidských bytostí na palubě. Působilo i na muže na velitelském. můstku. Ale ti byli zvyklí takové náhlé změny snášet. **Přes** všechny tréninky však byly jejich pohyby o něco pomalejší než obvykle. '

Osm sekund mučení, pak hodnota přetížení klesla opět na jedničku. Ale po padesáti sekundách se vše opakovalo. Pozemská věda snila o absorbéru přetížení a zároveň o energetických štítech kolem kosmických lodí, které by mohly odvrátit značný díl nebezpečí, která číhala v kosmickém prostoru. Výsledky vědeckých prací se ale daly očekávat až za několik desítek let. I pokusy s antigravitací byly před osmnácti roky zastaveny, protože nikam dosud nevedly.

GALAXY už byla přes hodinu na cestě a **Země** se vznášela ve vesmíru jako menší míč, když se ohlásilo hlavní pozemské radarové stanoviště. Na obrazovce se objevil Eiis Keyston.

„Same, obě bojující eskadry změnilly směr...”

„Ano, a co?“ ptal se Dhark v temné předtuše.

„Same, jestli budou pokračovat ve svém novém kursu, pak se dostanou do blízkosti tvé lodě. Letí rychle...”

„Jak rychle, Elisi? Zkrať to, ať mám pak více času.”

„Dosahují rychlosti mezi 180 000 až 240 000 kilometry za sekundu.” Keyston jim předal všechna známá data, která současně obdržet i počítač. Přístroj začal provádět výpočty.

„Děkuji, Elisi,” řekl klidně Sam Dhark. „Konec.”

Počítač dokončil výpočet. Ren Dhark se seznámil s výsledky a trochu pobledl. „Otče, jestliže nevyužijeme červený sektor...” V tu chvíli pochopil, že přestoupil pravidla. Ve službě neplatila žádná rodinná pouta.

Sam Dhark to přeslechl.

„Dokončete to, Dharku!” vyzval svého syna. Ten spěšně vysvětloval, co ho napadlo. ,

„Dobře. Nemáme jinou možnost, jak se vyhnout cizincům. Ale tahle varianta nám ponechává jen velmi málo možností.”

Zavolal do strojovny. „Congollone, po zeleném signálu vždy po deseti sekundách přejdete s motory o stupeň výš. Pasažéry budeme informovat odsud. Rozumíte?” Ren Dhark přešel bez příkazu k počítači kursu. Koordináty, které jim Elis Keyston poskytl, byly zadány do paměti počítače zároveň s pozicí **GALAXY** a dalšími potřebnými daty.

„Výpočet kursu k základu...”

„Přilétají!” přerušil Ren svého otce. „Přepojím na váš malý monitor.”

První důstojník si letmo všiml, že se Sam Dhark předklonil, aby zakryl úsměv. Synovy bleskové reakce mu znovu dokazovaly, že Ren patří k rozeným kapitánům kosmických lodí.

Příkazy létaly vzduchem. Vystěhovalci byli upozorněni, aby za žádných okolností neopouštěli svá místa. Ta část posádky, která měla na starosti cestující, dostala rozkaz, aby kolonistům předávala na obrazovky romanticky záběry vzdalující se Země, Měsíce a hvězd.

Počítač určil nové hodnoty letového kursu. Sam Dhark vyslal do strojovny smluvené znamení. Vystěhovalcům zbývalo necelých pět sekund, aby se připravili na rychle za sebou jdoucí nárazy zrychlení.

Ohlásila se nemocnice číslo 1. „Veliteli, myslíte na děti!” „Právě, že na děti! Konec!”

První náraz přetížení. Kurs GALAXY, řízený počítačem, se změnil. Po osmi sekundách kleslo přetížení opět na hodnotu 1 g, aby se znovu po dvou sekundách vyšplhalo na 3,92 g. GALAXY rázně zabalila do červeného sektoru. Kurs vypočítaný mnoha specialisty a velkými superpočítači už neplatil.

Celkem třicetkrát museli prožít lidé na palubě bolestivou torturu přetížení, pak konečně nastal klid.

„Veliteli. 5000 za sekundu!“ křikl Larsen.

Před měsícem by taková rychlost relativně krátce po startu znamenala senzaci. Před čtyřmi dny to přestalo platit. Ode dne, kdy do sluneční soustavy pronikly cizí lodě a předvedly udivenému lidstvu, jak snadno vyvinou za stejný čas mnohem větší rychlost.

Lodní radary zachytily obě nepřátelská seskupení. Počet lodí se zmenšil, ale na obou stranách velmi nepatrně.

Najednou radar vyvolal poplach. Ve stejném okamžiku se ohlásil ze Země i Elis Keyston. Nemusel ale nic říkat. Janos Szardak, druhý lodní důstojník, přesně odhadl na obrazovce nastalou situaci.

„Veliteli, blíží se k nám dvě cizí lodě!“

Elis Keyston, napojený na loď, naslouchal. „Same, budeš muset použít časový skok...“

Dobrý bože, co to říkáš?“ vykřikl s úlekem Sam Dhark. „Solární magnetické pole udělá z mé lodi nádhernou bombu, jestli ho zapojím. Za drahou Pluta bych se toho už odvážil.“

Obrátil se na druhého důstojníka.

„Přehod'te mi radarový obraz na můj monitor.“ Přitom si povšiml, že jeho syn opustil své místo. Ve službě komandér neznal bratra. Ostře zavolal na Rena.

„Dharku, kdo vám dal příkaz, abyste opustil místo u počítače?“

Ren Dhark se nedal vyrahit ze své činnosti, zadával počítači další data. „Rene Dharku!“ zahřměl komandér.

Ten mezitím skončil se svou úlohou. Propočít klidně nechal na starost hlavnímu počítači.

„Veliteli, máme. ještě jednu naději!“ Jeho hnědé oči hleděly klidně na rozčileného otce.

„Tak? Nejmladší důstojník na palubě...; `vysmíval se komandér.

„Veliteli, mimozemské lodě spolu válčí už pěknou řádku hodin. Nemá význam, které lodě k nám letí. Ale je životně důležité, abychom na sebe upozornili i druhou stranu. Určitě vyšlou své lodě, aby rakety, které na nás útočí, zničily...“

...a nakonec i nás!“ vyštěkl komandér, protože se mu Renův plán pranic nelíbil. K jeho velkému překvapení se na Renovu stranu připojil i první důstojník.

V každém případě to můžeme zkusit, veliteli. Ale to musíme okamžitě jednat.“ Když pak nakonec souhlasně přikývl, dokázal Sam Dhark svou rozhodnost. Naklonil se k mikrofonu, spojil se s řídicím palebným stanovištěm přikázal:

Mallimi, vystřelte směrem k oběma seskupením mimozemských lodí dávku světelných bomb.

Zážeh za patnáct minut a impuls vysílačkou! Ohlásit provedení rozkazu.“ Uplynulo patnáct nekonečně dlouhých minut. Obě nepřátelské rakety několikrát lehce změnilly kurs. Jejich nové dráhy se nemusely znovu zadávat do lodního počítače. Na palubě dobře věděli, kdy k nim dorazí.

Během hodiny přestane se vši pravděpodobností GALAXY existovat.

Pět světelných bomb, směřujících k přilétajícím raketám, vybuchlo přesně ve stanovený okamžik. Daleko v černém kosmu se rozzářilo malé slunce, které se rychle zvětšovalo, ale zároveň ztrácelo na intenzitě.

„Snad našemu znamení porozumí...“ zamumlal velitel.

Čas běžel dál. Radar s dalekým dosahem neustále ukazoval dva blížící se objekty. Vtom se znovu ohlásila Země. Keystonův hlas zněl unaveně.

„Same, jsou to ty vřetenovité lodě...“

Každý si dobře pamatoval na nedávné události-na nesmyslný útok mimozemských lodí na městečko Olan; které úplně zničily. Kdyby nepřilétly válcovité lodě jejich nepřátel, zničily by určitě i jedenáctimilionové Timbaktu.

Obě vřetenovité lodě po výbuchu světelných bomb zvýšily rychlost. Ještě deset minut a GALAXY přestane existovat! `Deset velice krátkých, zběsile ubíhajících minut.

Najednou nějaký muž na velitelském můstku vykřikl. „Tam... tam!“

Ukazoval na svůj přístrojový pult.

Jiný důstojník k němu přiskočil a s napětím sledoval, co jednotlivé přístroje ukazují. Pak zavolala obsluha radaru: „Zachytily jsme tři další lodě. Vynořily se z nicoty!“ . „Co se stalo?“ dotazoval se Sam Dhark svým hlubokým hlasem.

„Snímače energie se zbláznily, veliteli,“ zajíkal se muž, který předtím vykřikl. „Přestaly platit všechny hodnoty. Magnetické pole Země zmizelo a u Slunce pokleslo na , 0,3... „Souhlasí; `potvrzoval Szardak. „Ale teď je vše zase jako obvykle.“ Nebylo.

Ze dvou přilétajících lodí bylo najednou pět- dvě vřetenovité a tři válcovité! Z obrazovky se ozval Keyston.

„Same, vypadá to špatně...” Komandér se zlostně pousmál.

„Vzdám se teprve, až bude všemu konec... až se nebudu moci ani smát, ani plakat... až budu mrtvý. Dokud židu, musím plnit úkol a dopravit kolonisty k jejich cíli.” „Optimisto...” Znělo to značně zoufale.

„Veliteli,” oznamovali mu od radaru, „vzdálenost mimozemšťanů je asi 2,3 miliónů kilometrů. Válcovité lodě je dohánějí. Vřetena se snaží otočit...”

„Same; ` křičel Elis Keyston do mikrofonu, „vidíme to taky. Všechny radarové stanice mají příkaz, aby pozorovali jen tuhle pěťici...”

„Pak jste nás přece jen neodepsali,” poznamenal sarkasticky Sam Dhark. „Silné energetické výbuchy!” hlásil muž od řídicího pultu.

„Přehodte mi to sem na monitor,” poručil velitel.

Na obrazovce se rozzářily energetické paprsky. To ho vymrštilo z křesla. „Vemte to za mě!” křikl na Larsena a rozběhl se k pultu snímačů.

Přístroje ukazovaly prudké výkyvy měřených hodnot až do nepředstavitelných výšek. U radaru Sam Dhark nevydržel dlouho.

„Vše máme zaznamenáno v našich paměťových obvodech!” hlásil Ren, aniž ke svému konání dostal jakýkoliv příkaz.

Ve vzdálenosti dvou miliónů kilometrů se odehrávala bitva mezi dvěma vřeteny a třemi válci.

Renův plán přilákat pozornost na přibližující se vřetenovité koráby vyšel.

Žhavé dráhy paprsků, tenčích než umělé vlákno, splétaly v kosmu svítící mřížoví. Nikde ani známka toho, že by jedna skupina byla silnější než druhá.

Počítač vyplivl kus fólie. Sam Dhark ho utrl a s ulehčením zavolal:

„Myslím, že se už nemusíme ničeho bát!”

Elis Keyston chtěl GALAXY sdělit přesně totéž, ale když uslyšel funění Sama Toringse, zaposlouchal se a zešířila se zašklebil.

Na GALAXY nikdo nechápal náhlou změnu situace. Velitel se svou bezděky pronesenou poznámkou přiblížil blízko pravdě.

„Naštěstí pro nás ty tři válcovité lodi pronásledovaly ty druhé dvě, aby s nimi bojovaly. Že by jedna strana nepřála druhé naši soustavu?”

* * *

Osmnáct hodin po startu GALAXY z Cent Field hlásila velká radarová stanice na Plutu, že ve sluneční soustavě už není ani jedna cizí loď. Popřáli GALAXY šťastnou cestu a rozloučili se.

Loď vystřelila do volného vesmíru. Plazmové motory pracovaly na výtečnou. Posádka strojovny provedla jen několik malých bezvýznamných oprav. S pocitem klidu předal Miles Congollon velení svému zástupci, aby si po čtyřiceti sedmi hodinách nepřetržitě práce konečně odpočinul.

Na velitelském můstku to vypadalo obdobně.

Loď řídil Szardak. Devětatřicetiletý důstojník si velmi zakládal na své uniformě, i když nosil pohodlnou kombinézu. Protože měl poněkud úzká ramena, nechal si do rukávů všit vycpávky, aby vypadal mohutněji.

Pohlédl zkoumavě na Rena Dharka a do očí ho znovu udeřila neuvěřitelná podobnost otce a syna.

Jako ten starý, říkal si druhý důstojník a jeho zjištění mu nebylo příliš po chuti. Ren klidně přistoupil k řídicímu pultu a prohlížel si měřicí přístroje. Pak se opět vrátil na své místo.

„Vše je v pořádku, Janosi!”

Vzadu za ním se odsunula přepážka a Anja Fieldová, hlavní matematicka, vešla dovnitř. Dlouhé plavé vlasy jí padaly na záda. Samozřejmě, že opět vězela ve svetru a kalhotách. Na poli své odbornosti byla skvělá, ale měla jednu chybu - strach spřátelit se s nějakým mužem, ačkoliv byla od přírody temperamentní a její roztomilý ohrnutý nos už pobláznil nejednoho příslušníka mužského pohlaví. Nikdo si nedokázal vysvětlit, proč se pak z mladé krásné ženy stával protivný nedůtklivec.

„Korektury, Szardaku,” pronesla krátce a položila mu na klín několik folií. Nechal je být a raději vzhlédl.

„Anjo, mohl bych se zeptat, o jaké korektury se jedná?”

Pokrčila rty, protože nesnášela, když jí někdo říkal jejím křestním jménem, ačkoliv to bylo na lodích, které nepatřily k Flotile, všeobecně zvykem.

„Korektury pro časový skok. Kapacita sedmnácti konvertorů je větší než udávají přístroje. Pochybujete snad o mých datech, Szardaku?”

Zavrtěl hlavou,

„Anjo, proč se vám pořád zdá, že vás někdo napadá? Může snad za to váš ohnutý nos?“

Z očí jí vyskočil plamen. Ren Dhark se musel silou vůle snažit, aby se po Szardakově poznámce nerozesmál.